

РЕШЕНИЕ

№ 2267

гр. София, 11.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **8760** по описа за **2010** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - чл.226 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.19, ал.8 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ППЗСПЗЗ).

Образувано е по Касационна жалба на С. С. В. от гр.С., срещу РЕШЕНИЕ от 17.08.2008г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-ва Гражданска колегия, 49 състав, постановено по гр. дело № 7399/ 2009г. С процесния съдебен акт е уважена жалбата на касатора В. срещу Решение № ОБ004/ 08.12.2008г. на Общинската служба по земеделие „Н. И.”, с което на наследниците на братя Василеви и наследниците на В Г е определено правото на обезщетение за признато, но невъзстановено право на собственост върху земеделски земи: нива, седма категория, с площ от 2050 кв.м, намираща се в строителните граници на село Балша, местността „Язовина” и е посочена стойността на дължимото обезщетение, ОБЩО за целия имот в размер на 469 лева. Определена е нова стойност на дължимото обезщетение за признатото, но невъзстановено право на собственост върху имота – ОБЩО в размер на 520 лева.

В Касационната жалба са изложени доводи за неправилност и необоснованост на първоинстанционното съдебно Решение, тъй като при определяне на новият размер на дължимото обезщетение първостепенният съд не е взел предвид обстоятелството, че имотът е продаден на трети лица преди приемане на Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи. Касаторът прави искане за отмяна на оспорваното

съдебно Решение и определяне на нов, по-висок размер на дължимото обезщетение за признато, но невъзстановено право на собственост върху процесния имот.

Ответникът - ОБЩИНСКА СЛУЖБА по ЗЕМЕДЕЛИЕ - Н. И., редовно уведомен за образуваното касационно производство, не изпраща представител в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор Димитров от С., дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, **приема от правна страна** следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – **НЕОСНОВАТЕЛНА**, поради следното:

С Решение № ОБ004/ 08.12.2008г. ОСЗ „Н. И.” е определила правото на обезщетение на наследниците на братя Василеви и наследниците на Васил Генков за признато с Решение №1309А/ 25.06.2007г., но невъзстановено право на собственост върху земеделски имот: нива, с площ от 2050 кв.м., VII категория, в строителните граници на с. Балша, местността „Язовина”. В същото Решение е посочена и стойността на дължимото обезщетение ОБЩО в размер на 469 (четиристотин шестдесет и девет) лева.

С процесния съдебен акт, постановен по гр. дело № 7399/ 2009г. е ОТМЕНЕНО Решение № ОБ004/ 08.12.2008г. на органа по поземлена собственост и на наследниците на братя Василеви и наследниците на В Г е определен нов размер на дължимото обезщетение за признато, но невъзстановено право на собственост върху процесния имот – ОБЩО 520 (петстотин и двадесет) лева. За да достигне до този резултат първостепенният съд е взел предвид заключението по приетата съдебно-оценителска експертиза, В ЧАСТТА в която дължимото обезщетение е определено в съответствие с чл.36, ал.2 ЗСПЗЗ и Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи.

В касационното производство не са ангажирани Н. писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК настоящата инстанция приема за доказани фактите, така както са установени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 49 състав.

Настоящата касационна инстанция споделя становището, че в производството по чл.19, ал.8 ППЗСПЗЗ, предмет на съдебния контрол за законосъобразност е единствено размерът на обезщетението, определен от административния орган – съответната ОСЗ, за признато но невъзстановено право на собственост върху земеделски земи. Съгласно разпоредбата на чл.36, ал.1 ЗСПЗЗ органът по поземлена собственост определя паричния размер на дължимото обезщетение, като издава нарочен акт за това. С изричната норма на ал.2 на чл.36 ЗСПЗЗ е установено, че редът за определяне на обезщетението, включително и за земеделски земи включени в границите на урбанизираните територии, е този, установен с Наредба на Министерския съвет, а не по тяхната действителна пазарна стойност. Наредбата за условията и реда за установяване на текущи пазарни цени на земеделските земи, приета с ПМС № 118 от 26.05.1998, обн. ДВ, бр. 64/1998 г., (сега Наредба за реда за определяне на цени на земеделските земи) се прилага по отношение на всички земеделски земи, включително и тези, включени в урбанизираната територия, тъй като при определяне стойността на обезщетението се

взема предвид характерът на земята към момента на внасянето ѝ в ТКЗС, при хипотезата на чл. 10б от ЗСПЗЗ, какъвто е и настоящият случай. Съгласно разпоредбата на чл. 2 от цитираната Наредба цените на земеделските имоти изразяват цената в левове на декар в зависимост от началните цени, диференцирани според техния статут, местоположение и други икономически фактори. Цената се формира от два компонента: начална цена, която се коригира с коефициенти за диференциране. Първият компонент отразява размера на капитализираната поземлена рента според категориите на земеделските земи и пазарните условия в страната. Вторият компонент, обозначаващ диференциацията се изразява с коефициентите по чл.4 - съществуващи обективно показатели, като площ на имота, поливност, отстояние от основни пазари, отстояние до строителните граници на най-близкото населено място и граници с път с трайна настилка. Всичко това показва, че определянето на стойността е изцяло *нормативно регламентирана дейност*, която следва да се извършва от ОСЗ без да се допускат нарушения на правилата на наредбата.

Неоснователно е възражението направено в касационната жалба, че доколкото процесният имот е бил продаден на трети лица преди влизане в сила на Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи, последната е неприложима при определяне на размера на дължимото обезщетение за признатото но невъзстановено право на собственост. Това е така, тъй като при определяне на дължимото обезщетение се взема предвид характерът на имота към момента на обобществяване на земята, а не към друг последващ момент.

По изложените съображения настоящият състав приема, че правилно първоинстанционният съд е взел предвид заключението по приетата съдебно-оценителска експертиза, В ЧАСТТА в която дължимото обезщетение е определено в съответствие с Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи и е постановил съдебното решение в този смисъл.

Така мотивиран настоящият решаващ състав, приема, че съдебното решение от 17.08.2008г. на СРС, I-ва Гражданска колегия, 49 състав, постановено по гр. дело № 7399/ 2009г. е валидно, допустимо и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2 и ал.3 АПК, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав**

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 17.08.2008г., постановено по гр. дело № 7399/ 2009г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-ВА ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 49 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.